3de. Jaargang. Curacao den 19en. Juni 1886. N° 129

AMIGOE DI CURAÇAO

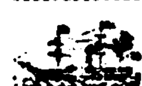
WEEKBLAD VOOR DE CURACAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, en Aruba per drie maanden ƒl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar ƒl. 10.—
Afzonderlijke nummers ƒl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels ƒl. 0,50, voor elken regel meer ƒl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
OP CURAÇAO,
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

De Agentuur
ten huize van de Heeren
JAN ELLIS, Curaçao. — Otrabanda.
JUAN CAPRILES. Aruba, — Playa.
JOSÉ A. ROSA HERRERA, Bonaire. — Playa.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta ƒl. 2.— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa bugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba ƒl 10,— pa anja.
Un number só ƒl. 0,25.
Un annucio di 1 té 7 regel, ƒl 0,50, cada regel mas ƒl. 0,07½.

SCHEEPSTIJDINGEN.
aankomst alhier:

20 Juni *Harrison* van Liverpool
21 „ *Maracaibo* „ Maracaibo
24 „ *Valencia* „ New-York

CALENDARIO.
Juni.

20 DOMINGO. Ss. Trinidad.
21 LUNA. S. Luis Gonzaga, c.
22 MARTES. S. Paulino, o.
23 RAZON. Sta. Agripina, v. i m.
24 HUEBES. *Fiesta di Corpus.*
25 VIERNES. S. Adelberto, belt.
26 SABRA. Ste. Juan i Pablo, m.m.

STAND DER MAAN.

L. K. 24 Juni 11 ure 39 m. P. M.

Opkomst der Zon:
20 Juni 5 ure 37 min.
Ondergang der Zon:
20 Juni 6 ure 23 min.

SCHEEPSTIJDINGEN.
vertrek van hier:

20 Juni *Maracaibo* naar Maracaibo
25 „ *Caracas* „ New-York

DE ZEGEPRAAL
DER
KATHOLIEKE KERK

I (*Vervolg*).

WAAR LIGT CANOSSA?
(*Berliner Tagblatt.*)

Menigeen onzer Lezers, "die gelezen heeft", zal wel met eenige bevreemding het artikel gevolgd hebben waarin wij, om de zegepraal der Katholieke Kerk over den Cultuurkamp duidelijker te doen uitkomen, in éénen adem den naam van Canossa hebben durven noemen. Immers, dat woord klinkt in veler ooren als een tooverwoord. Het toovert namelijk bij hen plotseling een geheel andere voorstelling van de Katholieke Kerk voor den geest, dan wij juist van Haar willen doen vormen. Canossa en zijne geschiedenis toch herinneren aan niets minder dan aan de „zoo algemeen bekende (!)" aanmatiging van een Roomschen Paus; aan zijn willekeurige en wederrechtelijke inmenging in het tijdelijk bestuur der volkeren; aan de hardvochtigheid van Hildebrand (Paus Gregorius VII); aan de vernedering van Duitschland door het tyrannieke Rome. Het heeft dus bijna den schijn dat de Katholieken, evenmin als de beroemde Rijkskanselier, weten waar Canossa ligt.

De geschiedenis van Canossa is vóor Katholieken en niet-Katholieken op verschillende wijze verhaald en beoordeeld. Opmerkelijk is het dat én het verhaal, én de beoordeeling van die geschiedenis volgens der Katholieken historie-beschouwing, tegenwoordig geen tegenspraak meer wekken van mannen, die op het het veld der geschiedbeschrijving roemrijke lauweren geplukt hebben en tevens niet-katholiek zijn. Voorzeker een *onpartijdige* Geschied-beschouwing, en daarom een zegepraal te meer voor de Katholieke Kerk, welke hier openlijk en algemeen in hare eer hersteld wordt tegenover de historische lasteringen van zoogenaamde mannen van wetenschap.— Herinneren wij dan hier, hetgeen betrekking heeft op de Canossa-geschiedenis.

In het jaar 1076 had Keizer Hendrik IV de maat zijner gruwelen tegen Kerk en Staat vol gemeten. Ondanks de herhaalde protesten van den Paus ging hij voort, aan zijn vrienden en partijgenooten voor geld en goed de Kerkelijke waardigheden en bedieningen te verkoopen. Hij stelde Bisschoppen en Abten aan naar verkiezing; en deze Creaturen der wereldlijke macht moesten in de Kerk van Christus de reinheid van leer en de zuiverheid van zeden handhaven, bevorderen en verspreiden! Men denke hier aan onzen hedendaagschen Staats-bisschop Reinkens en zijn kuddeke, en zoo kan men zich eenigszins voorstellen aan welke verachting de Kerkelijke waardigheden, aan welk verval de Christelijke zeden door den toenmaligen Duitschen Keizer werden prijsgegeven. Op last van den Keizer vergaderden zijne „nationale" bisschoppen met eenige vorsten te Worms (1076) en op dat eerbiedwaardig (!) concilie werd Paus Gregorius VII van de Pauselijke waardigheid vervallen verklaard. Hendrik IV, die zich derhalve niet alleen aan simonie en verdere aanmatigingen tegen de Katholieke Kerk, maar ook aan openbare echtbreuk en aan scheurmakerij had schuldig gemaakt, werd door den Paus buiten de gemeenschap der Katholieke geloovigen gesloten en in den ban gedaan.

Kort daarop vergaderden de Duitsche Keurvorsten op den Rijksdag te Trier. In die vergadering, waarheen ook Hendrik IV zijne gezanten had afgevaardigd, werden de openbare handelingen des Keizers onderzocht; en zoo bleek het, dat geheel zijn leven een aaneenschakeling was van onrechtvaardigheid, woordbreuk, misdaad en geweld tegen Kerk en Staat, tegen onderdanen en vreemden: alsook, hoe hij zijn Rijk, dat weleer bloeiend en machtig was, inwendig verwoestte en daarbuiten in verachting bracht. Ondanks de plechtige verzekeringen van den Keizer, dat hij alle onrecht herstellen wilde, waren de Vorsten te Trier besloten om den trouwloozen Hendrik IV af te zetten en in zijne plaats een anderen Keizer te verkiezen. Zelfs de Pauselijke gezanten, die mede op die vergadering tegenwoordig waren, konden de verontwaardigde Keurvorsten tot geen inschikkelijkheid jegens den misdadigen Keizer bewegen. Ten laatste werd toch door beide partijen besloten, eene uitnoodiging tot Paus Gregorius VII te richten om zelf naar Duitschland (Augsburg) te komen, ten einde de „Kerkelijke en Politieke quaestiën" persoonlijk tot eene oplossing te komen brengen. De Paus aanvaardde deze eervolle maar hoogst moeielijke opdracht, en begaf zich op reis naar Augsburg. Inmiddels was Hendrik IV met zijne echtgenoote Bertha en zijn driejarigen zoon Coenraad, van slechts weinigen vergezeld, de Alpen overgetrokken: hij voorspelde zich niets goeds van de Rijksdagvergadering te Augsburg en had daarom, ofschoon te vergeefs, den Paus reeds trachten te bewegen om Rome niet te verlaten, maar met hem in der minne en „niet op zulk een talrijke en hartstochtelijke vergadering de hangende zaken af te doen." Daarop besloot de Keizer zelf naar Italië te ijlen: „van Gregorius' grootmoedigheid en oprechte gezindheid hoopte hij eerder genade, dan van de vergramde keurvorsten." Op het ridderslot Canossa ontmoetten Keizer en Paus elkander. De Keizer wendde zich tot de Markgravin Matilda, zijne bloedverwante, alsmede tot de Markgraven *Azzo van Este*, tot den Abt *Hugo van Clugny* en andere personen die alstoen op Canossa vertoefden, om voor hem bij den Paus absolutie of ontbinding van de Kerkelijke straffen te verwerven. Gregorius VII liet den Keizer melden, dat deze zich op den Rijksdag zou komen verantwoorden, indien hij van zijne onschuld zoozeer overtuigd was; „hij (de Paus) kon bij afwezigheid der aanklagers over de zaak des aangeklaagden niet oordeelen." Met het antwoord, dat Hendrik zich onderwerpen zou aan de uitspraak van die vergadering, kon de Paus geen vrede nemen: hem was het trouwloos en huichelachtig karakter van den schuldige maar al te zeer bekend.

Ook was het doel van 's Keizers tocht naar Italië voor de hooge staatsmanswijsheid van Gregorius VII geen geheim. Weldra zou er één jaar en één dag voorbij zijn, dat de Kerkelijke excommunicatie den Katholieken Vorst getroffen had; en het gold volgens middeleeuwsch recht, dat alsdan de geëxcommuniceerde ook van elk burgerlijk bewind werd buiten gesloten. Er was dus den Keizer alles aangelegen om, als katholiek, van den Kerkelijken ban ontheven te worden. Hiervoor werd echter meer gevraagd dan de gewone openbare boete, die de Keizer uit vrijen wil en bij voorbaat zich reeds had opgelegd: hij moest niet alleen berouw toonen over zijn vroegere misdaden, maar ook het nog bestaande onrecht zooveel mogelijk herstellen; dat is: de schismatieke bisschoppen afzetten, de door simonie verworven of verleende goederen en kerkelijke waardigheden tot de rechtmatige bestemming terugbrengen, enz. enz. Alleen op die voorwaarden, en dat de Keizer zich verder op den Rijksdag met de Keurvorsten verstaan zou, ging Paus Gregorius VII tot de opheffing der Kerkelijke straffen over.

Wij hoorden reeds, dat de ontmoeting van den Paus en den Keizer op den burcht Canossa geheel toevallig was; dat Hendrik IV uit eigen beweging, en zonder hiertoe door den Paus gedwongen te zijn, de strenge boete

onderging waardoor Pausen, Keizers en Koningen toen der tijd zich even weinig vernederd gevoelden als de minste hunner onderdanen. De PROTESTANTSCHE schrijvers Duller, Dittmar e. a. roemen de „gematigdheid", door Paus Gregorius bij die gelegenheid jegens Hendrik aan den dag gelegd, als „bewonderenswaardig"; zoodat noch de *gestrengheid* der kerkelijke boete, noch het *vernederende* daarvan voor den Keizer, tegen den Paus als grieve en beschuldiging kan worden aangevoerd.— In zijn werk „Der Kampf zwischen Papstthum und Königthum von Gregor VII bis Calixt II" [1884. S. 58 ff.] zegt Ibach, dat de schrijvers, die over die gewichtige quaestie willen medespreken en de gebeurtenissen van voorheen alleen beoordeelen volgens onzen tijd — zonder in den geest te kunnen treden van de Middeleeuwen — „niet tot een oordeel en uitspraak gerechtigd zijn."— De PROTESTANTSCHE professor *v. Pflugk-Harttung*, die in December 1882 te Tubingen eene voordracht hield „Over Canossa", zeide: „Het is onjuist, aan het woord *Canossa* het denkbeeld te hechten van de diepste vernedering van het Duitsche Keizerschap voor de Pauselijke macht. De tegenwoordig nog zeer verspreide meening daaromtrent wordt geenszins door de voormalige kronijkschrijvers gedeeld; zij is een verzinsel van *latere schrijvers.*" — Wij willen hier onze Lezers niet vermoeien met nog meer getuigenissen van *niet*-katholieke schrijvers (*) aan te halen, die evenzeer den spot drijven met de Romantische voorstellingen van de Geschiedenis van Canossa, als hulde brengen aan het bijna *bovenmenschelijk karakter* (Gregorovius) van den zoo gelasterden Paus Gregorius VII. Trouwens, de hedendaagsche wetenschap der Geschiedenis spreekt geheel anders over *Canossa, Inquisitie, Galilei, Bartholomeusnacht* en dergelijke histories, dan menig Pausen-, Kerk- en Papenhater van onze dagen wel naar den zin is. Wij durven dit noemen: Een zegepraal der waarheid, en daarom: Een zegepraal der Katholieke Kerk tevens.

Met groote soberheid van kleuren, en als in het volle, blanke licht der historie, heeft het *Berliner Tagblatt* de geschiedenis van Canossa beschreven. De schrijver van het artikel: „Waar ligt Canossa?" gaf helder en klaar de hoofdgedachte weer van v. Bismarck's woorden: Nach Canossa gehen wir nicht! Een andere beteekenis lag noch in de bedoeling van den Rijkskanselier, noch in de algemeene opvatting van zijn gezegde, dan dat hij zijn Mei-wetten nooit zou veranderen, wijzigen of intrekken. En thans, nu er zoovele wijzigingen in die wetten gebracht zijn, dat men ze algemeen als ingetrokken en opgeheven kan beschouwen?—Volgen wij verder onzen liberalen gids!

(*) Bijvoorbeeld *Floto* en *Sugenheim*, die zich overigens nog fanatiek genoeg tegenover Paus Gregorius VII uitlaten; *Gregorovius*, de eerste Protestantsche eereburger van Rome; enz., enz.

„Prins von Bismarck verklaart onbeschroomd, dat er van zijnen kant geen sprake kan zijn van *nederlaag* of *terugtocht*, daar hij nooit een eigenlijken strijd tegen Pausdom en Katholieke Kerk in den zin gehad heeft, maar veleer zich heeft verdedigd tegen een krijgzuchtigen Paus, met wiens opvolger, die een vredelievende Paus is, de strijd dan ook geen rede van bestaan meer heeft.

„Een groote, allergewichtigste strijd, die immer tot de wereldgeschiedenis zal behooren; een strijd, dien gansch Europa jarenlang met ademlooze spanning volgde, wordt door Bismarcks verklaring alzoo teruggebracht tot een kleine episode en tot een louter persoonlijke schermutseling! Moesten daarom Aartsbisschoppen en Bisschoppen worden afgezet; de geestelijken vervolgd en gestraft, de traktementen ingehouden, de kloosterorden verdreven, kloosters en katholieke scholen gesloten worden?

„Prins v. Bismarck zegt het, en wij willen het gaarne aannemen, dat hij thans, daar die strijd hem zoo weinig roem en vreugde heeft opgeleverd, de zaak ook geheel anders inziet, en zelf gelooft dat hij, in plaats van een Cultuurkamp in *folio*, eenen in *zak-formaat* gevoerd heeft. Maar geheel anders vertoonen zich de feiten voor den rechterstoel der geschiedenis. In onzen tijd, onder onze oogen is de Cultuurkamp afgespeeld; een blik in de oorkonden en de bewijsstukken — de woorden en verklaringen van v. Bismarck zelven—doet ons den aard en den omvang van dien strijd helder begrijpen en overzien.

Het *Berliner Tagblatt* voert nu doorslaande bewijzen aan, dat de Cultuurkamp geen strijd was van v. Bismarck tegen „een oorlogzuchtigen Paus" maar tegen *den* Paus, tegen de Katholieken, tegen de Katholieke Kerk en hare meest essentiëele rechten: met één woord, een strijd om den Staat te doen heerschen over de Kerk.

Zie hier de bewijzen.

1º Reeds in dezelfde Canossa-rede zegt de Kanselier „dat er onderdanen zijn van Z. M. den Koning van Pruisen, die tot den geestelijken stand behooren, en die beweren, dat er landswetten kunnen bestaan, welke voor hen niet verplichtend zijn. Maar dat hij met alle hem ten dienste staande middelen de Souvereiniteit der Wet zou weten te handhaven.

Niet alleen tegen eenen Paus, maar tegen geheel de Katholieke Geestelijkheid was derhalve de strijd gericht.

2º Den 5n September 1872 ontving de Rijkskanselier een deputatie van leden uit het Engelsche Hooger- en Lagerhuis, die hem (Bismarck had de Jezuïeten- en andere Orden reeds uitgedreven) er mede kwamen gelukwenschen „dat hij den ouden, grooten strijd tegen de Heerschzucht van het Pausdom weder had opgenomen." Hieruit ziet men, hoe in het buitenland over den aard en den omvang van den Cultuurkamp geoordeeld werd. En nu Bismarcks antwoord op het adres van genoemde deputatie?—„Het verheugt mij, dat ik in de hoofdzaak met U van dezelfde meening ben," zeide de Kerkvervolger.

3º Den 10e Maart 1873 verscheen de Rijkskanselier in het Heerenhuis, om zelf voor zijne Mei-wetten in de bres te springen. Bij die gelegenheid verklaarde en ontwikkelde hij zijn program voor den Cultuurkamp „zoo helder, scherp en uitvoerig als maar gewenscht kan worden." (*Berl. Tagbl.*) „Het geldt hier — zeide v. Bismarck — een strijd tusschen Koningschap en Pausdom over de Opperheerschappij; het geldt hier de grensbepaling, hoe ver de Priesterlijke en hoe ver de Koninklijke macht gaan moet; en de bepaling van de grenslijn dient zóó gevonden te worden, dat de Staat van zijnen kant bestaan kan. *Want in het rijk dezer wereld voert de Staat het bewind en heeft hij den voorrang.*" Hebben deze laatste woorden, na de verschijning van Paus Leo's beroemde Encycliek Immortale Dei, nog recht om op zulk een hoogen meesterlijken toon te worden uitgesproken? Wie tegenwoordig nog met den Rijkskanselier dat beginsel verdedigen wil, moet ook rekening houden met de geniale wederlegging daarvan in bovengenoemde Pauselijke Encycliek.

4º Ten slotte herinnert ons het *Berliner Tagblatt* aan Bismarcks woorden, die den 18n Mei 1875 tot den aanvoerder van het Centrum gericht werden. „Wat van den Staat worden zou, wanneer wij den strijd opgaven, wanneer wij den weg betraden, dien de vorige spreker (Windhorst) ons op fijn diplomatische wijze heeft aanbevolen te volgen, kan ik niet beoordeelen. In allen geval, het is niet onze taak zulk een weg te zoeken: wie ons noodig heeft, weet ons ook te vinden; wij voor ons kunnen zeer goed zelf ons doel bereiken."

„Thans (na 11 jaren) is de strijd opgegeven, is de toenmaals afgewezen en versmaden weg betreden geworden. Zijn doel— het groote nationale doel— heeft v. Bismarck niet bereikt. Als eene loutere „groote vergissing" vertoont zich op dit oogenblik de geheele Cultuurkamp voor Bismarcks geest. Dat hij, hetgeen hij als een dwaling erkent, ook openlijk bekent en op zijne wijze tracht goed te maken, wij laken het niet. Maar zijn vroegere woorden kan hij niet ongesproken, en zijne daden niet ongedaan maken. Wanneer derhalve met voornoemde woorden en daden zijne tegenwoordige handelingen en woorden niet strijd zouden zijn en géen tocht naar Canossa moeten heeten, dan mogen wij wel vragen: „Waar ligt dan eigenlijk Canossa?"

(*Wordt vervolgd*)

CULTUURKAMP.

No tin ningun duda mas; a caba coe e pober *Cultuurkamp* koe té poco dia pasar ainda, toer lo koejama liberal tabata carinja tantoe. Ultimo sesionnan di Cámara Prusiano a kita toer duda di esai. Von Bismarck mees, tata di e *Cultuurkamp*, a desconoce su jioe, di cual é tabatin asina hopi speranza, 'ma koe no a doené sino disgustoe. Solamente profesor Dr. Gneist a moestra den Cámara su compasion pa e moribundo, pronunciando un discurso fúnebre riba *Cultuurkamp*. E senjor-aí tabata notablemente impresionar coe é morto: su palabranan no tabata asina fuerte manera den e dia feliznan, tempoe *Cultuurkamp* tabata ainda un mucha jeen di bida, koe tabata priminti muchoe. Awor tempoe a troca masjar, i senjor Gneist — koe a kere koe é mesteer a recorda ainda e boenita pasado, "tempoe koe e Leynan di Mei tabata garantiza derechonan di Estado contra Roma" — no a haci mas koe excita harimentoe di Catolicanan, mientras otro miembronan di Cámara a pega sonjo. El a grita jeen di tristeza: "Oh! kiko lo a bira di nos, si nos no tabatin *Cultuurkamp*!" I como é tabata asina intimamente conbencir di beneficionan di *Cultuurkamp*, é mesteer a vota contra e ley eclesiástico-política nobo.

Pober senjor Gneist, esai a sirbi bo di masjar poco: bo gritamentoen ta último treknan di *Cultuurkamp* koe tabata agonizan lo.

Dr. Windthorst, koe a toema palabra despues di Dr. Gneist, a corda mehor di no refuta e discurso-aí. "Tin un tempoe di papia", — Dr. Windthorst dici — "ma tin un tempoe tambe di kela ketoe, i e último-aí por ta aplicar aki sin ningun duda. Mi ta atene mi na declara solamente na nomber di mi companjeroenan di fraccion, koe aki tambe mees cos koe semper ta murar coe otro schouder contra schouder, koe nos toer lo acepta e proyecto di ley, manera el a sali for di *Reichstag*. Nos lo no propone ningun enmendacion; si otro partido haci esaí, anto nos lo mira kiko nos ta haci: na di otro manera Centro no ta toema parti den discusion, á ménos koe nan provoké. Awor hende lo por bien toema e discurso di Dr. Gneist como un provocacion i verdaderamente bale la pena di ridiculiza, ainda un bé mas, su numeroso disparatenan. Ma segun resolucion di mi amigoenan, nos ta warda silencio."

Nada mas elocuente koe e silencio di e gran orador, koe nunca a kela atras den defensa di derechonan di Iglesia i interesnan di Alemania Católica. Si e biaha-aki el a considera di mas pa é balbe defende e derecho i interes santoenan-ai contra un atake laf, ta pasobra é ta considera *Cultuurkamp* asina bon koe cabar. E biaha-aki é por a bien warda silencio.

Solamente Dr. Windthorst kier a declara ainda, "koe Centro ta altamente contentoe manera cosnan ta para awendia, no pasobra catolicanan ta haja nada extraordinario, ma pasobra awor é tin prueba di un deseo serio pa paz; no solamente di parti di Curia, ma tambe di parti di gobiernoe, i principalmente — mi ta bisa esaki coe un satisfaccion particular — principalmente di parti di nos homber di Estado, koe ta dirigi nos: di príncipe Von Bismarck mees!

Koe Dr. Windthorst no a exahera nada coe su palabranan i koe é biaha-aki é por a bien larga defeusa di su asuntoe sin ningun cuidao na Von Bismarck mees, tabata probar ora e Canciller, koe a drenta Cámara despues di discurso di Dr. Gneist, a toema palabra.

Von Bismarck a coeminza coe refuta algun interpretacion herar di e oradornan, koe a papia promé koe n'é. El a moestra koe e último nota di Cardenal Jacobini, Secretario di Estado di Papa, no ta establece ningun *Anzeigepflicht* completoe pa despues, ma solamente pa e parokianan koe no tin pastor *awé*. E *Anzeigepflicht* no ta nada mas sino, koe ora Obispo nombra un pastor, é meste pone esai na conocementoe di gobiernoe, pa koe nomber di e pastor sea publicar den courant oficial. Si obispo no haci esai, e pader no tin derecho riba su salario di pastor, ma gobiernoe no por kité for di su puesto, ni é no por stroba e pastor di haci su oficio.

Santa Silja ta concede e derecho di *Anzeige* pa e parokianan, koe no tin pastor awé, pa doena un prueba

di su confianza i pa kita e desconfianza den dié, "un desconfianza"— Bismarck a sigi bisa coe e mees palabranan-aki — "un desconfianza, koe mi no tin, á lo menos, den e Papa, koe ta goberna awé; al contrario, mi ta pone confianza den dié sin koe mi bai asina aleuw den mi opinion contrario na é di e orador koe a papia promé koe mi, di meste pone confianza den toer Papa. *Mi tin confianza den e Papa, koe ta ai awé, i mi ta spera di jega na haci paz coe n'é.*"

Despues Von Bismarck a doena un esplicacion di e paz, koe é ta desea; "aki no ta importa un paz den dos Estado na guera: ma un paz den Iglesia coe Estado den e mees tera, i esai no por ta garantizar coe formula di ley; asunto principal akiden ta bon voluntad, koe no ta larga algun artículo limitar di ley dominé."

"Nos kier — Bismarck a sigi den e términonan-aki — nos kier haja un *modus vivendi*, nos kier haci un esfuerzo pa jega na paz coe otro. Si nos busca esai coe bon voluntad, un convenio di paz lo bira dia pa dia mas fácil; si nos coeminza coe pleitoe i recordando tempoe pasar, lucha lo coeminza di nobo. Asina anto ta necesario, koe toer liberta nan di division i haci confianza bnata atrobé den toer partida: confianza, di cual Su Santidad Papa, segun mi opinion, a doena un chemplo asina brillante di su banda, concediendo *Anzeigepflicht*. Lo mi kier pidi esun, koe a caba di papia, koe é no conta e *Anzeige* pa poco cos. A lo menos esai ta prueba koe, sin falta coe derecho di Iglesia, Curia por concede e *Anzeige*-ai, i lo ke é por haci un bé, lo é por haci sigur pa mas bé i pa semper. Asina anto, nos no meste considera e paso-ai como poco cos, ma al contrario, di nos banda nos meste haci toer lo ke nos por pa saca for di nos mees coerazon toer desconfianza i venganza di lucha, afin di evita toer disgustoe i rabia di nos adversarionan asina tantoe posible."

Den su posicion ministerial, Bismarck a sigi bisa, é no por bai poentra kiko un partida ó otro ta corda bon, ma solamente é ta sigi lo ke ta útil pa patria: p'esai é no tin miedoe di e atakenan, na cual é ta exponé hasta den su amigoenan, ma lo é sigi e caminda koe el a cohe, maske esai haci *Fortschrittler* [un fraccion política di Prusia] haja rabia contra dié:

"Ta papia di mees koe e senjornan di prensa di *Fortschrittlnan* lo rabia, pasobra nan ta perdé posibilidad di haci guera contra gobiernoe. Te awor nan tabata instigadornan di mas grandi, si no causa verdadera di henteer lucha. (Harimentoe). Ma despues koe nan a hiba nan lucha te na ciertoe grado, nan a comprendé, koe nan tabatin mas rabia contra gobiernoe Prusiano koe contra Papa (Harimentoe)."

Manera hende ta mira, Von Bismarck kier sabi asina poco di henteer e *Culturkampferia*, koe e ta busca di pasé riba lomba di *Fortschrittler*. Si hende tende é papia awor, nan lo no reconoce den dié e "homber di heroe i sanger"; é no kier nada otro sino paz i reconciliacion, i é ta bini afó coe frankeza:

"Lo ke nos a haci, nos a haci di acuerdo coe e confianza, koe Su Magestad a moestra i excita no solamente pa coe Su Santidad, Papa, ma también, pa coe nos compatriota catolicanan, pa nan contribui honradamente pa lanta, huntoe coe nos, templo di paz riba e lugar, for di oenda nos ta kita e ruinanan, koe e Leynan di Mei a larga atras, — i p'esai mi ta doena nan mi mano [Bravo]!"

Su resolucion tabata:

"Asina anto lo ta agradable pa mi, koe, sin muchoe polémica, nos acepta e proyecto manera el a bini for di *Reichstag*, como un prueba di desarrollo di paz interior, koe nos tabata falta te awé, i koe nos lo pisa e suela di paz coe confianza mutua i coe contentamentoe."

Como si coe e palabranan-aí é no a declara di un manera basta terminante com ardientemente é ta desea paz, Bismarck a bolbe toema palabra pa di dos bé, promé pa é repeti di nobo: "Mi ta pone confianza den e Papa, koe ta goberna awé na Roma", i despues pa é pone senjor Richter na su lugar, pasobra e senjor-ai a tira na su cara, koe é tin masjar carinjoe pa Su Santidad. "E diputado-aí", Bismarck dici, "no por haja nada stranjoe, koe mi usa términonan di Corte papiando di un *Soberano amigoe*, koe kende nos ta desea di biba na paz."

I e homber, koe ta papia asina, ta príncipe Von Bismarck, e gran *Culturkampfista* di otro tempoe, koe a hura, koe lo é no bai Canossa nunca, i koe awor no ta duda pa toema su caminda directamente na Roma. En verdad, den poco anja cos a troca masjar.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Curaçao, 18 Juni 1886.

Gouvernements-Besluiten.

De Heer *F. Agterberg* benoemd tot onderwijzer 2e. klasse bij het openbaar onderwijs op dit eiland.

Bepaald, dat alle vaartuigen, komende van *Colon*, alwaar de gele koorts heerscht, in de *Caracasbaai* aan eene quarantaine zullen worden onderworpen van *veertien dagen*, met inbegrip van de reis.

Aan den Heer *J. H. Quast Hz.* Hoofd-commies ter Gouvernements-Secretarie, tevens wijkmeester van de 2e. wijk, Overzijde, verlof verleend, ten einde zich voor den tijd van acht dagen naar het eiland *Bonaire* te begeven.

De Gouvernements-Secretaris,
HELLMUND.

—Zr. Ms. schroefstoomschip *Alph.* commandant *Bogaert*, is den 17n dezer, naar *Bonaire* vertrokken.

— De Nederlandsche bark *Phoenix*, den 20sten dezer met eene lading levens-middelen van hier naar Barcelona vertrokken, is vóór Unare gezonken. Het scheepsvolk is gered.

—Verleden Zondag is het Italiaansch oorlogsstoomschip *Amerigo Vespucci*, commandant *Giuseppi*, van Cartagena alhier aangekomen.

— Sedert den 16den dezer, is het postkantoor weder gevestigd in het huis N° 8, binnen het Waterfort.

Op den eersten verjaardag van zijn overlijden, hebben de kinderen van wijlen Don Agustin Bethencourt hun geliefden en algemeen hooggeachten Vader een monument gesticht. Het is niet van arduin of marmer, maar eenvoudig een boekwerk, keurig en fraai, dat alle bijzondere en openbare rouwbetuigingen in de herinnering doet voortleven, waar de treurende Familie uit drie werelddeelen rijkelijk mede vereerd en vertroost is geworden. Dit prachtstuk van onze Curaçaosche boekdrukkunst is dan ook van wege de Heeren Uitgevers een treffend blijk van kinderlijke pieteit jegens hun onvergetelijken Vader, en heet voor wijlen Don Agustin terecht een eerekrans, hem door zooveler liefde, vriendschap en waardeering op zijn grafstede neergelegd.

De Corona Fúnebre hebben wij dezer dagen van de Heeren Bethencourt in dank ontvangen.

☞ *Niet* onderteekende brieven en stukken worden aan het Bureau van dit Blad niet ontvangen.

NEDERLAND.

Te Arolsen is ons Koninklijk Gezin den 15n Mei zeer feestelijk ontvangen. In gezelschap van prins *George Victor van Waldeck* die het tot Schenfrede was te gemoet gereden, begaf het zich in een rijtuig naar Arolsen, waar in alle straten de Nederlandsche, Waldecksche en Duitsche vlaggen wapperden. Reeds aan de grenzen van het Vorstendom werden der Koningin prachtige bloemruikers aangeboden, en ook bij den rit door de straten werden tallooze ruikers in het rijtuig geworpen. Dinsdag daarna (18 Mei) zijn H. H. M. M. naar Wildungen vertrokken.

— Z. M. de Koning zal op 14 Juli a. s. de zitting der Kamers persoonlijk op plechtige wijze openen.

BUITENLAND.

ROME, 2 Juni.— De lavastroom bevindt zich nog maar op 400 yards van Nicolosi; men hoopt echter de stad nog te kunnen redden.

— 4 Juni. De Etna is thans weder rustig en de stad Nicolosi buiten gevaar.

— Te Venetië kregen heden 25 personen de Cholera; er werden 12 sterfgevallen aangegeven.— In dezelfde stad stierven den volgenden dag 32 choleralijders en werden 21 personen door de ziekte aangetast. Ook uit Florence komt het bericht, dat 2 gevallen van cholera zich daar hebben voorgedaan.

MADRID.— De voornaamste gebeurtenis in Spanje blijft altijd nog de geboorte van het prinsje, dat Ferdinand Alphonsus zal geheeten worden. In de Cortes wekte de heugelijke gebeurtenis van 's koningsgeboorte groote vreugde. De doopplechtigheid is den 21n Mei verricht. De hofrouw was voor die gelegenheid opgeheven en de openbare gebouwen waren versierd. Z. H. Paus Leo XIII heeft, op verzoek, het peetschap van het Spaansche prinsje welwillend op zich genomen.

— Volgens de *Times* dreigden er in het noorden van Spanje nieuwe Carlistische woelingen, aangezien verscheidene voorname Carlisten uit Madrid derwaarts vertrokken zijn. De Regeering echter was onderricht, dat er tegen den dag der bevalling van de koningin een algemeene opstand werd beraamd, en heeft de noodige voorzorgsmaatregelen genomen. De belangrijkste strategische punten waren door troepen bezet.

Intusschen wacht de koningin-regentes een zware taak, daar zij nog gedurende 16 jaren—het tijdstip, waarop Alfonso XIII eerst de regeering des lands zal aanvaarden—de leiding der staatszaken in handen zal hebben.

BERLIJN.— Nu het reisseizoen weer is aangebroken, verneemt men weer van Keizersontmoetingen. Zoo zou de keizer van Oostenrijk en zijn gemalin een bezoek aan het hof te Petersburg brengen en de Czaar een Duitsche badplaats bezoeken, waar hij keizer Wilhelm zal ontmoeten.

— 4 Juni. Dr. Roos, Bisschop van Limburg is tot Aartsbisschop van Freiburg benoemd geworden.

PARIJS.— Nu de Parijsche radicalen uit haat tegen den Katholieken godsdienst de Liefdezusters uit de stedelijke ziekenhuizen verbannen en in hare plaats „leeken"- oppassters aangesteld hebben, is reeds al te spoedig, helaas! de voorspelling van den bekenden vrijdenker Dr. Desprez in vervulling getreden. Volgens dien geneesheer konden geen „leeken" in liefde en opoffering voor de arme zieken met de Eerwaarde Zusters in vergelijking komen: en zou de lijdende menschheid haar gemis eenmaal diep gevoelen en betreuren.

De Parijsche rechtbank heeft één van die zorgzame „leeken"-oppassters tot 14 dagen gevangenisstraf veroordeeld, omdat zij een patient een verkeerd geneesmiddel had toegediend, dat onvermijdelijk den dood ten gevolge hebben moest.

Een paar andere ziekenverplegers werden bij het gerecht aangeklaagd, doordien zij bij vergissing een ziek kind vergiftigd hadden.

De *Moniteur Universal* vestigt mede de aandacht op het onrustbarend toenemen van de sterfte onder de grijsaards in het hospitaal voor ongeneeslijken te Ivry, sedert de verzorging der zieken aan de zoo rijkbezoldigde leeken is toevertrouwd geworden.

Vroeger werden de zieken verzorgd door de Zusters van den H. Vincentius à Paulo, doch met 1° Januari 1885 werden deze vervangen door leeken-verpleegsters. Van de 2000 verpleegden stierven onder het bestuur der Zusters gemiddeld 300 per jaar, en nu bedroeg over 1885 het getal dooden 750, zegge zevenhonderd vijftig!— Het blad meent dat nergens anders de oorzaak daarvan moet gezocht worden dan in de minder zorgvuldige verpleging.

— 2 Juni. De mijnwerkers van Decazeville nemen tegenover hun patroons weder een dreigende houding aan. De overheden hebben de huizen, waar dynamiet en andere ontplofbare stoffen bewaard worden, met dubbele wacht doen bezetten.

— Heden avond hebben de werkstakers een winkelhuis door dynamiet verwoest.

— 3 Juni. „Uit Madagascar wordt bericht, dat de inlanders het met Frankrijk gesloten verdrag niet willen nakomen, en den Franschgezinden premier Rasaromino uit het bestuur hebben geweerd.

— 8 Juni. Prins Jérôme heeft geprotesteerd tegen het wets-voorstel van uitzetting, en zegt dat de aanneming daarvan een burgeroorlog ten gevolge zal hebben.

— Officieren van het leger der Ver.-Staten hebben den Graaf van Parijs uitgenoodigd, zijn verblijf te komen vestigen in hun vaderland, bijaldien hij mocht verbannen worden.

— 9 Juni. De Commissie belast met het onderzoek in zake het verbannings-voorstel, heeft haar goedkeuring gehecht aan het voorstel van den heer Floquet, die onvoorwaardelijke verbanning eischt voor de geheele Familie Orleans: de heer Freycinet blijft zijn voordracht handhaven tot uitzetting alleen van de Pretendenten naar de Kroon.

BRUSSEL, 4 Juni.— De Socialist *Fuisseaux* is tot een jaar gevangenis en 7250 frs. geldboete veroordeeld wegens beleediging des Konings.— Te Gent werd de Socialist *Anseele* wegens het houden van oproerige redevoeringen tot 6 maanden gevangenisstraf veroordeeld.

ST. PETERSBURG, 2 Juni.—Op een banket door den Perzischen minister Rustet-Pacha te Tehanen gegeven, werd een verbond tusschen Turkije, Perzië en Rusland ter sprake gebracht, en alle rampen, welke Perzië in den laatsten tijd hebben getroffen, werden toegeschreven aan den gemeenschappelijken vijand... *Engeland.*

LONDEN.—In verband met den hachelijken toestand in het Oosten verdient zeer de aandacht, hetgeen de Czaar in eene proclamatie (20 Mei jl.) aan het eskader in de Zwarte Zee geuit heeft. Daarin verklaart de Russische alleenheerscher dat het zijn wil is, de ontwikkeling van de volkswelvaart op den weg des vredes te bevorderen, maar dat hij toch, in geval van nood, rekent op dezelfde gehechtheid en dapperheid, welke de bemanning voorheen in de Zwarte Zee heeft betoond.

-- De *Times* zegt, dat in verband met de Bulgaarsche quaestie, 's czaren woorden niet zonder bezorgdheid gelezen kunnen worden. Het is niet te ontkennen, dat zekere zinsneden van dit manifest tot de onderstelling aanleiding geven, dat Rusland geenszins ongenegen is, de gelegenheid te zoeken of desnoods te maken om in troebel water te visschen.

— 2 Juni. De krijgstoerustingen te land en ter zee van Rusland wekken groote bezorgdheid bij de Turksche regeering. De Sultan rekent in geval van nood op Duitschlands ondersteuning.

— 4 Juni. De Engelsche vloot in de Grieksche wateren heeft bevel ontvangen om zich tot de terugreis gereed te maken.

— 4 Jun-. De „Highland Reform League" heeft gisteren een resolutie genomen, waarbij Homerule en eigen wetgeving voor Schotland gevraagd worden.

— 10 Juni. De Orangisten gaan voort, te Belfast groote buitensporigheden te plegen. De politie heeft tegen hen gebruik gemaakt van haar vuurwapenen. Troepen zijn uitgerukt naar Belfast; te vergeefs trachtten de protestantsche leeraars de oproerlingen tot bedaren te brengen.

— Men gelooft te Londen algemeen, dat de Markies van Hartington de opdracht van de Koningin tot vorming van een Kabinet niet aanvaard heeft.

ST. KITTS, 10 Juni.—Alhier en op Antigua hebben hevige aardbevingen gewoed.

LIMA, 2 Juni.— Generaal Caceres zal morgen tot President der Republiek worden uitgeroepen en alsdan zijn ambt aanvaarden.

VALPARAISO, 2 Juni.— Aan boord van de stoomboot Abtao trachtte een matroos zijn kameraden tot muiterij op te zetten; zijn plan werd echter nog bij tijds ontdekt en hij zelf gevangengenomen en ter dood veroordeeld. Waarschijnlijk zal de doodstraf in gevangenisstraf veranderd worden.

PANAMÁ, 3 Juni.— De gele koorts heerscht epidemisch op de Landengte. Het aantal slachtoffers— aan deze ziekte alleen — is dagelijks gemiddeld 40.

NOTICIA.

Corona fúnebre.

Dia di promer aniversario di morto di Don AGUSTIN BETHENCOURT, su jioenan a erigi un monumentoe pa nan Tata stimar i generalmente apreciar. E monumentoe-aí no ta di marmol ó otro piedra, ma simplemente un obra di literatura, koe lo conserva den memoria di toer hende e espresion cordialnan, tantoe particular como público, coe cual e Familia doliente tabata honrar i consolar foi diferente lugar di tres parti di mundoe. E magnífico obra-aí di Tipografía di Curaçao ta també un prueba di piedad filial di su Editornan pa nan inolvidable Tata, i é ta asina mees un Corona di honor koe amor, amistad i respeto di asina hopi hende a pone riba graf di Don AGUSTIN. Nos ta gradici senjores Bethencourt, pa e CORONA FUNEBRE, koe nos a ricibi e dianan-akí.

Vaticano i Francia.

Gobiernoe Frances también ta actualmente na tratamentoe coe Santa Silja, i bien riba mandamentoe di un encargado di Papa na Peking. Obheto di e tratamentoenan-aí ta, pone representacion directa di Santa Silja na Peking di acuerdo coe conservacion di protectorado Frances. Segun *Univers*, un courant di Paris, Su Santidad a ricibi riba su participacion coe respecto na su tratamentoenan coe China, un respondi di Ministro Frances, scirbir na un estilo basta insolente.

Coe un tono particularmente grosero Ministro Freycinet ta protesta contra e medida, koe Papa tin proyectar; preyecto koe senjor Freycinet ta considera como un violacion di derechonan asina bieuw di protectorado Frances.

Si esai ta berdè, Freycinet lo mester ta verdaderamente muchoe sin verguenza di papia asina, i Santa Silja tin toer derecho di trece bao di bista di gobiernoe Frances, koe si é ta para asina tantoe riba su pretencion di parce como protector di Cristiannan na China, é mester a coeminza coe larga Catolicanan coe sociegoe na Francia.

Un Ceremonia Católica.

Manera coestumber di toer anja, emperador di Austria a celebra, na su Palacio, Huebes Santoe pasar i coe muchoe solemnidad, labamentoe di pia di diez-dos hende bieuw pober. Toer anja e solemnidad-aí ta worde celebrar coe luho na presencia di miembronan di familia imperial, archiduquenan, miembronan di Conseho di Ministronan, toer empleado haltoenan di Estado, oficialnan di ehercito, miembronan di Cámara i Caballero Austriaconan di Malta; toer bistír coe nan uniform di luho.— Promer coe labamentoe di pia sosode, tin comementoe, i e diez-dos hende bieuwnan, koe ta come huntoe, por haci uso na nan gustoe, no solamente di coemindanan koe ta na mesa, ma nan tin derecho di toema pa nan, toer cos di servicio di mesa, manera: un beker di plata coe arma imperial ariba, un cuchara i un forki di plata, un cuchioe, tajó, etc. etc.— Mees cos koe toer anja, Emperador i Archiduquenan a hoenga papel di *sirbidor di mesa* e anja-akí també.

Despues di comementoe Emperador a laba pia di e bieuwnan, i ora a cabe el a doena cada un di nan un beursji jeen di placa.

Homenage na Papa.

Den promer dianan di luna pasar tabatin den toer misanan di Berlin hopi muher catolica di nobleza, koe a pasa rond cerca toer hende colectando placa. E muhernan-aí ta miembro di diferente comision Católica, koe nan a forma na Alemania pa recohe placa den toer católica pa haci un regalo na Su Santidad Leon XIII dia cumpli 50 anja di su sacerdocio, koe lo ta den otro anja, como prueba di amor i veneracion di Catolica Alemannan.

E regalo-aí lo consisti di toer sorto di ornamento di misa, principalmente di altar, koe lo ta entregar na Su Santidad pa E parti nan den e misanan, koe tin mester.

Consecuencia di un chanza.

Un homber a moeri den ultimo dianan na Wetzlar pa consecuencia di un caída, koe el a haja, ocasionar pa un hende, koe a hala su stoel foi tras di su lomba na momentoe koe é tabata bai sinta. E pober-aí a sufri un anja largoe di enfermedad.

Esai por sirbi di egemplo i advertencia pa esnan koe gusta e gracia-aí asina conocir koe foi slag.

Papa i Prusia.

Toer cos di den ultimo dianan ta moestra, koe pronto paz den Santa Silja i Prusia lo ta un hecho. Su Santidad mees a espresé publicamente den e sentido-aí den un discurso koe el a dirigi na un ocho peregrino Aleman, den cual tabatin cuater Miembro di Cámara. Su Santidad a coeminza bisanlo koe e ley eclesiastico-politica nobo ta un paso grandi cerca paz. Gobiernoe a manifesta claramente su deseo di reconciliacion, i Su Santidad ta spera també di jega na un paz sólido i duradero. Principalmente habrimentoe di seminarianan. Su Santidad ta considera como un asunto di importancia; i é ta jama trahamentoe líber na cuidanza di almanan, un piedra den caminda di socialismo.

"Nos ta kere", Su Santidad dici, "koe Nos por spera porvenir coe confianza. Conta coe percuracion di Santa Silja. Su Majestad Emperador, na su turno, a doena nos prueba di su benevolencia i di su resolucion pa satisface deseo di su súbdito Catolicanan."

Despues di sigurá e peregrinonan di e aprecio koe e tin pa Alemania, Sa Santidad a haci homenage "na comportacion di Catolicanan, koe tin den Parlamento un representacion asina excelente, koe tin e mérito di sâ sacrifica nan pa interes di Iglesia. Gracia na nan, koe awé Iglesia ta goza di mas libertad."

Koe Papa Leon su speranza, di jega na un paz definitivo coe gobiernoe Aleman, i koe Iglesia lo haja toer su derechonan, no ta sin fundamentoe, hende por mira foi di e circunstancia di e regalo precioso koe Emperador Wilhelm a haci na Papa i koe tabata acompanjar di un carta imperial, den cual Wilhelm ta sigura Su Santidad, koe lo no tarda muchoe pa koe Alemania haci un revision completoe den e Leynan di Mei.

Venganza di un ladron.

Foi New York nan ta conta koe Dr. Pyle, na Muskogee, a keha un tal John Stevens como ladron di su cabai. Stevens a hura di vingé contra e docter; i pa é logra su intencion, el a busca modo di drenta cas di Dr. Pyle i larga cerré aden anochi. Ora toer hende ta na sonjo, e ladron a sali foi caminda el a sconde, i como é tabata armar i el a cohe nan di sorpresa, el a mata Dr. Pyle, su esposa, dos jioe, i un criar. Parce koe é no a keda satisfecho coe e mortonan-aí. El a sali foi cas di e Docter, el a bai kibra porta di un otro cas, na oenda el a drenta i mata senjora di e cas i un jioe homber grandi. Aki é tabata cohé i entregá na husticia; su sentencia lo ta, probablemente, pena di morto.

Stevens por bisa koe el a toema su venganza; ma ¿kiko lo tà di dié, *despues* di su castigoe terrenal?

Alcuw di bobo.

Un oficial di ehercito ingles, koe tabatin un wowo di glas, papiando un dia coe un Arabier, prisionero na Soedan, a comprende koe e homber-aí tabata un sectario zeloso i fiel di Mahdi. Manera pa bofou di e prisionero, e oficial a poentré: "Pa kiko bo ta kere den Mahdi?"—"Pasobra é sâ haci milagro," e prisionero a responde. Riba e respondi-aí e oficial a saca su un wowo di glas, el a tiré na laria, bolbe vangé den su manoe, i despues el a hinké atrobé na su lugar. Ora el a caba di haci toer esaí el a poentra e prisionero: "Bo Mahdi por haci lo kê mi a caba di haci?"— Sin moestra ni un poco admiracion i coe toer frescura e prisionero dici coe e oficial: "¡Haci mes cos awor coe e otro wowo!"

Revista del Mercado.

NEW-YORK, Junio 4, 1886.

Azúcar. — (Mercado quieto).			
Cuba-Mascabado	4⅞	@	5
idem Centrifugo	5¼	@	5¼
Ptº Rico	4½	@	15/16
Aloe (Quieto.)	3½	@	4
Brazilete.			
Delgado	20	@	25
Grueso	$ 25	@	30
Café. (Existencia 23.700 sacos. Mercado firme.)			
MARACAIBO.			
Trujillo	8¼	@	8½
Boconó	8½	@	9¼
Mérida	9	@	12
Cúcuta	9	@	10½
Clases extra	11	@	12½
SABANILLA. (Existencia 5,500 sacos. Mercado firme).			
Ordinario	8¼	@	8½
Regular	9	@	9½
Bueno	9½	@	10
Superior	10¼	@	10¾
Clases extras	11	@	13
LA GUAIRA, CARÁCAS Y Ptº CABELLO. (Existencia 21.200 sacos. Mercado firme).			
Trillado	8	@	9
Descerezado	9½	@	12
CORO	7½	@	8
CIUDAD BOLIVAR	9	@	11
Bálsamo Tolú	25	@	26
Bálsamo Copaiba		@	26
Cueros de chivo. (Quieto.)			
Coro escojidos 1ª		@	53½
Coro escojidos 2ª		@	35½
Coro escojidos 3ª		@	25½
Maracaibo (Quieto)		@	28
Rio Hacha sin los pequeños		@	23
La Guaira & Ptº Cabello	26	@	27
Cueros de venado. (Algo mas activo.)			
Orinoco	23	@	
La Guaira		@	23½
Ptº Cabello		@	22½
Cueros de Res. (Mercado quieto).			
Dulces La Guaira		@	16
,, Ptº Cabello		@	17½
Salados		@	13½
MARACAIBO. (Quieto.)			
Dulces		@	16
Salados		@	13
SABANILLA, sin escojer	15	@	16
BOGOTÁ, idem		@	18
RIO HACHA, sin escojer	13	@	13½
ORINOCO, sin escojer		@	18½
Pto. PLATA		@	14
Caucho. (Mercado firme).			
Pará fino		@	74
,, ordinario		@	55
Cacao. (Quieto).			
Maracaibo	22	@	23
Carácas	17	@	20
Dividivi de Curazao.			
(Sin demanda)	$ 30	@	40
Maracaibo		@	35
Hueso. (por 2,000 lbs.)		@	24
Lana. (Quieto.)	9	@	11
Miel de Abeja.			
de Cuba, por Galon en depósito	30	@	38
de Stº Domingo ,, ,,	34	@	35
Palo de Mora. (Mercado firme.)			
Maracaibo	17.00	@	18.00
Sábanilla		@	19.00
Zarrapia. (No hay en primeras manos)	1.25		

CAMBIOS. ☞ El cambio en Paris sobre Lóndres está hoy á fr 25.20½.

Sobre Lóndres	Letras	Banqueras	á 3 d	[illegible]	@ 4 89¼
id.	,,	,,	,, 60 ,,	,,	@ 4 87½
Sobre Paris,	,,	,,	,, 3 ,,	fres	@ [illegible]
id.	,,	,,	,, 60 ,,	,,	@ 5 [illegible]
Sobre Hamburgo	,,	,,	,, 3 ,,	M.	@ [illegible]
id.	,,	,,	,, 60 ,,	,,	@ [illegible]

IMPRENTA DE LA LIBRERIA.